

nogle faa Minutter. Som ærede Medlemmer ville se, er jeg i det Flertal, der holder paa Forslag Nr. IV. I mit Syn paa Sagen har jeg ladet mig vejlede af Anskuelserne hos dem, der skulle benytte Havnen, særlig blandt dem, som skulle benytte Havnen til Besejling, altsaa Skibsførere og Fiskere. Det staar for mig, som om Anskuelserne hos de paagældende pege i samme Retning, nemlig at Vestprojektet er at foretrække. Alle Fiskerne sige: Lad os faa Fiskerihavnen saa langt ud mod Vest, som den overhovedet kan anbringes, og de søfarende sige: Lad os faa den ny Esbjerg Havn som en Udvidelse af den nuværende Havn Vest paa med en Indsejling mod Vest. Det er altsaa Idealet, der har trængt sig igennem ikke blot hos de søfarende og Købmændene i Esbjerg, men ogsaa hos den store Befolkning, og som ogsaa har givet sig Udslag i, at selve den socialistiske Redaktør derovre har endt en anbefaling for Regeringens Østprojekt omtrent med de Ord: Naar man da ikke kan faa en Havn Vester ude med Indsejling Vester fra, hvad der er det bedste. Alle de sagkyndige, alle de, der skulle benytte Havnen, anbefale altsaa det vestlige Projekt.

Det er vildledende, naar man fra anden Side siger, at vi bygge ikke dybt nok, vi beholde Indsejlingen, hvor den var. Ja, denne Anskuelse vilde jeg ogsaa gøre gældende, hvis jeg saa dette Projekt uden at være Medlem af Udvalget. Man maa nemlig vide, at det er oplyst i Udvalget, at vi beholde kun den nuværende Indsejling som en foreløbig Foranstaltning. Vi kunne nemlig kun bygge en Havn mod Vest paa den Maade, at vi imedens beholde den nuværende Indsejling til den gamle Havn. Først naar hele Havnen er færdig, kunne vi lukke den gamle Indsejling og aabne Havnen mod Vest. Da det for dem, der skulle benytte Havnen, som sagt, er Idealet at faa en Havn mod Vest med Indsejling mod Vest, slutter jeg mig ubetinget til Ændringsforslag Nr. 1.

En Ting maa jeg ogsaa pege paa, som der er gjort opmærksom paa i Betænkningen, nemlig at det forekommer mig, at man ved straks at flytte Molen paa Østhavnen et Stykke længere ud vil naa en væsentlig Forbedring, baade hvad angaar Pladsen i Havnen og Besejlingen af Indløbet til samme. Men det vil Teknikerne nok finde ud af, naar de komme saa langt. Jeg anbefaler Ændringsforslag Nr. 1 som den Løsning, der ønskes af dem, der have Interesse i denne Havn,

baade hvad angaar Handel, Trafik, Besejling og Fiskeri.

Rasmus Nielsen: Da vi første Gang havde dette Forslag paa Tingets Bord, udtalte jeg, at jeg havde en saa stærk Tro paa Esbjergs Fremtid og Betydning for Landet, at jeg ikke vilde tage noget afgørende Hensyn til, om den Udvikling, her skulde foretages, blev mere eller mindre dyr. Jeg er fremdeles af den Opfattelse, og ud fra denne Opfattelse er det, at jeg har lyttet til Forhandlingerne i Udvalget og nu staar som Medforslagsstiller til Forslaget om Udvidelse af den nuværende Havn mod Øst, medens man lægger Fiskerihavnen ud mod Vest, saaledes som Fiskerne have ønsket det. Udvalget er ganske vist enigt i Indstillingen her, men i den Henseende deler jeg den Tvivl, som det ærede Medlem for Silkeborg (Jacob Christensen) gav Udtryk. Jeg er ikke sikker paa, at det at lægge Fiskerihavnen saa langt mod Vest i Virkeligheden er det bedste. Jeg er ikke sikker paa, at den Dag ikke vil komme, da Fiskerne selv ville fortryde det. Men naar man staar som ikke-sagkyndig overfor alle de Paa-virkninger, der i en Sag som denne ad forskellige Veje kunne komme til et Udvalg fra de interesserede Parter, er man nødt til, saa vidt man kan, at overveje de fremkomne Udtalelser og slutte sig til det, som man tror er nærmest ved det, der i Virkeligheden vil fremme det almene Formaal. Det har jeg gjort; i den Henseende har jeg bøjet mig og er gaaet med til at foreslaa, at Fiskerihavnen lægges ud imod Vest, da det er sagt, at der hos Fiskerne var et saa stærkt Ønske derom, at det var meget ansvarsfuldt at sætte sig imod det.

Derimod har jeg med Hensyn til Trafikhavnen den Anskuelse, som jeg har haft Lejlighed til at udtale gentagne Gange tidligere, at Regeringens Forslag er det rigtige. Alt, hvad man har hørt baade nu og tidligere om strømret Indsejling og vestlig Indsejling o. s. v., har det vist sig Gang efter Gang, at man ikke har kunnet gennemføre, og man har ikke kunnet føre noget som helst Bevis for, at den vestlige Beliggenhed i Virkeligheden er bedre end den østlige. Den eneste virkelig sagkyndige, vi have haft til vor Raadighed, nemlig den højtærede Vandbygningsdirektør, har Gang efter Gang baade nu og tidligere udtalt, at han maatte holde paa en Udvidelse mod Øst. Det er ikke den ærede Ordfører, der har Sagkyndigheden paa sin Side. Det har han naturligvis, for